

מסכת ברכות

פרק ג

א. מי שמתה מוֹטֵל לְפָנָיו, פטור מקריאת שמע, מן התפללה וכן התפלין. נושאיה המטה וחלופיהם חולופיהם, את שלא לפני המטה ואת שלא אחר המטה, את שלא מטה צרכ בם פטורים, ואת שאין למטה צרכ בם חיבין. אלו ואלו פטורים מן התפללה:

ב. קברו את המת וחרו, אם יכולין להחיל ולגמר עד שלא יגיעו לשורה, יתחילו. ואם לאו, לא יתחילו. העומדים בשורה, הפנים פטורים, והחיצונים חיבין:

ג. נשים ועבדים וקטנים פטוריין מקריאת שמע וכן התפלין, וחיבין בתפללה ובמזוזה, ובברכת המזון:

ד. בעל קרי מחרה בלבו ואינו מבלה, לא לפניה ולא לאחריה. ועל המזון מבלה לאחריו, ואינו מבלה לפניו. רבי יהודה אומר, מבלה לפניהם ולאחריהם:

ה. היה עומד בהפלה, ונזכר שהוא בעל קרי, לא יפסיק, אלא יקצר. ירד לטbel, אם יכול לעלות ולהתכשות ולקרות עד שלא חנץ החמה, עלה ויתכשה ויקרה. ואם לאו, יתכשה במים ויקרה. אבל לא יתכשה, לא במים הרעים ולא במי המשקה, עד שיטיל לתוכו מים. וכך ירחק מהם ומן הצואה, ארבע אמות:

ו. זב שראה קרי, ונדה שפלטה שכבת זרע, ומהשפשחת שראתה נדה, ארכינו טבילה, ורבי יהודה פוטר: